

ד"ר שמואל פרלמן ז"ל

וגדולות ונצורות עשה כמתרגם קלאסי. הוא נתפש בכל נפשו לאחת מחכניות "הכ"י נוס" של ח. נ. ביאליק: "להשיב לגבולם" סופרים יהודים שיצרו בלשונות אחרות ול- העתיק את יצירותיהם ללשון העברית. ולפני עשרים ושנים שנה, ייסד את הספריה "לג" בולם" — בהוצאת מוסד ביאליק "מסדה" והחזיר עד כה לחיק הספרות העברית עשרה כרכים מכתבי הפרוזה של היינה ובתרגומו הקלאסי המצויין. ("מנגינות עבריות" גתר" גמו על ידי יעקב כהן) חמשה כרכים מספר "ראשי הזרמים בספרות המאה הי"ט" לגיאורג ברנדס, שלושה ספרים מאת הנרי ברגסון ("אנרגיה רוחנית", "מבוא למטפיסיקה", "מת" שבה ותנועה") "פסיכופתולוגיה" לו. פרויד. "יומן הנעורים" לפ. לסל, "ירושלים" למנ" דלסון, "ספר חייו של שלמה מימון", "לי" אונרדו די ח'ינצ'י" מאת א. ל. וולניסקי, "ייטבן גברט" לגיאורג הרמן. הוא התכונן להוציא גם את תרגומם של כל שירי היינה ואגרות היינה. כמה שנים שימש כיועץ וכעורך ספ" רותי של הוצאת "דביר". פרלמן היה פעיל גם בשדה החינוך העברי וכשגורש בשנת 1914 כנתיץ רוסי מהארץ למצרים, פתח ו- ניהל באלכסנדריה בית ספר לילדי פליטי ארץ ישראל, ובשנות 1926—1932 ניהל את "הקו" לג' העברי בבוסטון. הוא חיבר גם ספרי לימוד והוציא בפריס בתרפ"ו ביחד עם זאב ז'בוטינסקי את האטלס העברי הראשון ו- ספר "כל בו" לתלמידים. הוא פיתח פעולה גם בתנועה העברית וניהל שנתיים את ה- משרד הראשי של ההסתדרות לשפה ולתרבות עברית בברלין (תרע"ב—תרע"ג) ועד לוועידה העברית בווינה, שנתארגנה גם היא על ידו בימי הקונגרס הציוני האחד עשר. וכימי משפט מגדל בייליס בקיוב, הכין יחד עם הפרופ' ה. שטראך את החומר המדעי ל- הכחשת עדותו ה"מומחית" של הכומר פרא- גייטיס. כן שימש בימי בירור המשפט בקיוב, כסופרם של העתונים הגרמנים "ברלינר טאגבלאט" ו"פאסישע צייטונג" ופירסם שם מכתבים ממהלך המשפט.

אף כאן בארץ לא מנע את עצמו מעבודה עסקנית וישב כמה שנים בודעת "תיאטרון הבימה" וכן היה חבר ועד "בית אחד העם". היה איש נלבב ומבריק בשיחתו ומוכן תמיד לעזור לזולת. הרבה תכניות יצירה ושא עמו האיש והנה חטפו המוות ואיננו עוד. ימתקו לו רגבי עפרו. מ. א.

היה מצאצאי הרב יחיאל האלפרן, בעל סדר הדורות ולמד תורה אצל סבו הרב משה אוקון, ראש ישיבת מינסק ובגיל צעיר נסמך לרבנות. בעודו נער התחיל למשוך בשבט סופרים ובגיל השבע עשרה פירסם מאמרי ביקורת מעל עמודי "הצופה", "הדור" ו- "השלח". בעצת עורכיו יצא לחוץ לארץ כדי להשתלם בלימודים ובשנת 1911 הוכתר ב- אוניברסיטת ברן בתואר ד"ר לפילוסופיה.

כוחו היה בעיקר כמסגנן, כעורך וכמתרגם. עוד בימי לימודו בשווייץ תרגם בשביל "המעורר" של ברנר את המחזה "שלומית" של אוסקר וויילד. הוא ערך שלוש שנים את היומן העברי הראשון "חדשות הארץ" ו- "הארץ", שנוסד בירושלים ועל חבריו ב- מערכת נמנו זאב ז'בוטינסקי, אברהם לודוויי פול, משה סמילנסקי, מרדכי בן הלל הכהן ויעקב פיכמן. בשנת 1923 קיבל על עצמו את עריכת השבועון "העולם" שנתחדש אז ב-

ברלין. כשאזר בשנת 1932 לארץ, קיבל על עצמו את עריכת ה"בוסתנאי" וטיפל בו עד להיסגרו באוקטובר 1939. בן ערך אז זמן קצר את "דאר היום" וכחצי שנה עמד ב- ראש מערכת "הבוקר" שנוסד בשנת 1935 כעורך, היה בררן וקפדן גדול בבחירת טיב החומר ושבעה נקיים ישב על סיגנונו והע- רכתו לדפוס.